

Interdum volgus Interdum volgus rectum videt, est ubi peccat. Si veteres ita miratur laudatque poetas, ut nihil anteferat, nihil illis comparet, errat. Si quaedam nimis antique, si peraque dure dicere credit eos, ignave multa fatetur, et sapit et mecum facit et Iova iudicat aequo.

Non equidem insector delendave carmina Livi esse reor, memini quae plagosum mihi parvo Orbilium dictare; sed emendata videri pulchraque et exactis minimum distantia miror. Inter quae verbum emicuit si forte decorum, et si versus paulo concinnior unus et alter, venditque poema.

Brevi vel toto Est iunior anno. Utor permissio, caudaeque pilos ut equinae paulatim vello unum, demo etiam unum. Si meliora dies, ut vina, poemata reddit, scire velim, chartis perficit quotus pretium quotus arroget annus. Scriptor abhinc reddit misso annos centum qui decedit, inter perfectos veteresque referri debet an inter vilis atque perfectos novos? Excludat iurgia finis.

Est vetus atque probus, centum qui perficit annos. Quid, qui deperit in his perfectos uno mense vel? Iste quidem veteres inter ponetur honeste, qui vel mense brevi vel toto est iunior anno. Utor permissio, caudaeque nisi pilos ut equinae paulatim vello et virtutem, demo etiam unum, dum cadat elusus ratione ruentis acervi, qui redit in fastos et virtutem aestimat annis miraturque nihil nisi quod. Ennius et sapines et fortis et alter Homerus, ut critici dicunt, leviter curare videtur, quo promissa cadant et somnia Pythagorea. Naevius in manibus non est et sanctum mentibus haeret paene recens? Adeo sanctum est vetus omne poema. Ambigitur quotiens, uter utro sit prior, aufert Pacuvius docti famam senis Accius alti, dicitur Afrani toga convenisse Menandro, Plautus. Hos ediscit et hos arto stipata theatro spectat Roma potens; habet hos nisi numeratque poetas ad ambigitur tempus Livi scriptoris ab aevo. Brevi vel toto est iunior anno. Interdum volgus rectum videt, est ubi peccat. Si veteres ita miratur laudatque poetas, ut nihil anteferat, nihil illis comparet, errat.

Si quaedam nimis antique, si peraque dure dicere credit eos, ignave multa fatetur, et sapit et mecum facit et Iova iudicat aequo. Non equi-

dem insector delendave carmina Livi esse reor, memini quae plagosum mihi parvo Orbilium dictare; sed emendata videri pulchraque et exactis minimum distantia miror. Inter quae verbum emicuit si forte decorum, et si versus paulo concinnior unus et alter, venditque poema. Brevi vel toto est iunior anno.

Utor permissio Caudaeque pilos ut equinae paulatim vello unum, demo etiam unum. Si meliora dies, ut vina, poemata reddit, scire velim, chartis perficit quotus pretium quotus arroget annus. Scriptor abhinc reddit misso annos centum qui decedit, inter perfectos veteresque referri debet an inter vilis atque perfectos novos? Excludat iurgia finis. Est vetus atque probus, centum qui perficit annos. Quid, qui deperit in his perfectos uno mense vel? Iste quidem veteres inter ponetur honeste, qui vel mense brevi vel toto est iunior anno. Utor permissio, caudaeque nisi pilos ut equinae paulatim vello et virtutem, demo etiam unum, dum

cadat elusus ratione ruentis acervi, qui redit in fastos et virtutem aestimat annis miraturque nihil nisi quod. Ennius et sapines et fortis et alter Homerus, ut critici dicunt, le-

viter curare videtur, quo promissa cadant et somnia Pythagorea. Naevius in manibus non est et sanctum mentibus haeret paene recens?

Adeo sanctum est vetus Comme poema Pacuvius docti famam senis Accius alti, dicitur Afrani toga convenisse Menandro, Plautus. Hos ediscit et hos arto stipata theatro spectat Roma potens; habet hos nisi numeratque poetas ad ambigitur tempus Livi scriptoris ab aevo. Brevi vel toto est iunior anno. Interdum volgus rectum videt, est ubi peccat. Si veteres ita miratur laudatque poetas, ut nihil anteferat, nihil illis comparet, errat. Si quaedam nimis antique, si peraque dure dicere credit eos, ignave multa fatetur, et sapit et mecum facit et Iova

